

OPINIONS

LA FERUM DELS DINERS
Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON
Toni Cañís
L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER
Lluís Bonada

13

EL GAIG DE GOZZOLI
Martí Domínguez

14

LA COSA DE LA DEMOCRÀCIA
Jesús Civera

15

L'ESPAI COMUNICATIU CATALÀ
Joan Maria Corbella
ENTREVISTES I COMUNICATS
Josep Vicent Marquès

16

DE BOJOS
Isabel-Clara Simó
NNNNNNNNNN
Salvador Cot

17

POLÒNIA I EL PASSAT
Llibert Ferri
REIAL CLAVADA
Manuel S. Jardí

18

LLENGÜES
Pau Viciano
QUE FELIÇ ERA MARE
Toni Cañís

19

SOBRE MONJOS I TURCS, 1
Joan F. Mira

82

Després de tanta polèmica sobre les paraules del rei Joan Carles en el lliurament del premi Cervantes —quan va dir allò que l'idioma espanyol mai no ha estat imposat a ningú—, no cal afegir arguments per a rebatre la tesi reial. Un veterà periodista de Barcelona ja ha resumit en molt poques paraules la principal conclusió sobre l'afer: “no ha estat un error.”

Quan era jove, Joan Carles va rebre una formació privilegiada. Va comptar amb els millors mestres en les disciplines més diverses, seguint en això l'exemple del seu pare, el comte de Barcelona, que va tenir el mateix Ferran Valls i Taberner com a professor particular d'història. Per tant, les afirmacions sobre l'adhesió espontània i entusiasta al castellà dels pobles d'altres cultures que, tot al llarg dels segles, s'han incorporat a la “hispanitat”, no poden ser un error.

Al contrari, són eslògans propagandístics de la nova etapa històrica de l'espanyolitat. Una etapa iniciada aproximadament el 1992, en època del govern socialista, amb les celebracions del cinquè centenari del descobriment d'Amèrica i l'assalt de les grans empreses espanyoles a l'immens mercat llatinoamericà. La victòria del Partit Popular (PP) en les eleccions del 1996 va confirmar aquesta opció, encertada des del punt de vista empresarial però farcida de febleses des del punt de vista polític. I a partir de l'any passat, la nova victòria del PP per majoria absoluta va acabar de reblar el clau.

A hores d'ara no hi ha cap dubte, cap ni un, sobre l'objectiu d'Aznar de reforçar l'espanyolitat en tots els àmbits i per tots els mitjans, i de convertir-la en una opció de modernitat. Una estratègia eficaç per aconseguir-ho és la mitificació dels símbols, si es disposa dels mitjans de comunicació que la fan possible (Aznar els té). I és evident que la llengua és un símbol molt important (que ens ho diguen a nosaltres).

Quant als àmbits, l'estratègia d'Aznar no deixa ni un sol racó fora de control: ni l'economia, ni la política, ni la cultura. Ni el rei, evidentment. Tot forma part del mateix projecte espanyolista, com és lògic en qualsevol projecte important, i és incompatible amb altres projectes. És incompatible, per exemple, amb el projecte d'un estat plural.

En primer lloc, la majoria absoluta del PP ha obert la porta a una desagradable involució política que impedirà que el nou sistema de finançament autonòmic solucione els problemes que provocava el model anterior. Les iniciatives del Govern de la Generalitat de Catalunya o del Govern Balear per a trobar noves vies de finançament, en exercici de les seues competències, han estat amenaçades o impugnades pel Govern espanyol davant del Tribunal Constitucional (l'ecotaxa balear i l'impost català sobre els hípers). En altres qüestions importants, com en el Pla Hidrològic, l'espanyolisme imposa també la seua lògica i defensa el transvasament de l'Ebre per a evitar, entre altres coses, la “dependència exterior” de propostes com el transvasament del Roine. L'espanyolisme del govern Aznar, en fi, s'oposa a qualsevol altra opció nacional, “tanca” la Constitució amb clau i descarta qualsevol esforç per a definir projectes que no són seus, com l'estat plural o l'Europa dels pobles. En tot això, el rei és una peça més de l'engranatge, amb el sou inclòs en els pressupostos generals d'un estat amb un govern que té majoria absoluta.

Però els projectes d'Aznar tenen el seu taló d'Aquil·les i acabaran xocant amb dos factors determinants: un, la democràcia, que passa factura, i l'altre, el futur, que només acceptarà el pluralisme com a sistema de convivència.

“L'espanyolisme del govern Aznar descarta qualsevol esforç per a definir projectes que no són seus, com l'estat plural o l'Europa dels pobles”

NO HA ESTAT UN ERROR